

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ
 Εν Πειραιεί τη 30^η Σεπτεμβρίου 2024

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ

(Αντίκρουση ισχυρισμού ότι ο Οικουμενισμός είναι «ανύπαρκτος» ή «ακίνδυνος»)

Το Γραφείο μας, στα 13 χρόνια της λειτουργίας του, μεταξύ των εκατοντάδων ανακοινώσεών του, συνέταξε και δημοσίευσε μια πληθώρα ανακοινώσεων και για το Οικουμενισμό, έχοντας την βεβαιότητα, μέσα από ενδελεχείς έρευνές μας και πάνω απ' όλα τις γνώμες συγχρόνων αγίων, ευλαβών γερόντων και σύγχρονων επιφανών εκκλησιαστικών προσωπικοτήτων, ότι είναι αίρεση, **παναίρεση** και μάλιστα το πλέον δαιμονικό κακόδοξο σύστημα στην δισχιλόχρονη ιστορική πορεία της Εκκλησίας, για τον απλούστατο λόγο, ότι δεν απορρίπτει τίποτε και δεν απολυτοποιεί τίποτε! Όλα είναι σχετικά. Δέχεται κάθε θρησκευτική πίστη ως μέρος της αλήθειας και η αλήθεια βρίσκεται στον συγκερασμό. Η ουσία και η δομή του είναι ο συγκρητισμός.

Είναι γεγονός πως εδώ και έναν σχεδόν αιώνα ο Οικουμενισμός είναι παρών και στην Εκκλησία μας, ως τάσεις και περιρρέουσες απόψεις από συγκεκριμένα και συχνά επώνυμα και υψηλά ιστάμενα εκκλησιαστικά πρόσωπα, χωρίς ωστόσο να προχωρήσουν σε πλήρη αποδοχή και θεσμοθέτησή τους. Το γεγονός αυτό, όπως είναι φυσικό και υγιής αντίδραση μέσα στο εκκλησιαστικό σώμα, έγερνε και συνεχίζει να εγείρει αντιδράσεις, «**βαπτίζοντας**» οι θιασώτες του Οικουμενισμού, τους αντιδρώντες ως «**αντιοικουμενιστές**». Και το χειρότερο: εκτοξεύουν εναντίον τους απαράδεκτους χαρακτηρισμούς, όπως «**συντηρητικούς**», «**σκοταδιστές**», «**ακραίους**», «**φανατικούς**», «**φονταμενταλιστές**», κλπ! Χρησιμοποιούν δυστυχώς τις ίδιες «**ετικέτες**» με τους προωθητές της σύγχρονης εφιαλτικής **Woke ατζέντας**, σε όποιον διαφωνεί και αντιτίθεται στις ιδέες και τους στόχους της.

Αφορμή για την παρούσα ανακοίνωσή μας πήραμε από ένα βίντεο, που «**ανέβηκε**» στην «**πλατφόρμα**» του διαδικτύου **YouTube**, με τίτλο: «**Ο Αντι-Οικουμενισμός: ο δούρειος ίππος της Εκκλησίας**»¹.

Το βίντεο αρχίζει επισημαίνοντας την εξής παραδοξότητα: πως το πρόβλημα του Οικουμενισμού αρχίζει την στιγμή που δεν υπήρχε (και δεν υπάρχει) ο Οικουμενισμός! Η θεωρία του Οικουμενισμού ήρθε στο προσκήνιο όχι από τους δημιουργούς και υπηρέτες της, αν υπήρξαν αυτοί, αλλά από τους πολεμίους του! Ότι το κίνημα του Οικουμενισμού έχει μια παγκόσμια καινοτομία, είναι η μοναδική περίπτωση κινήματος, που εμφανίζεται πρώτα το αντικίνημά του και μετά το ίδιο το κίνημα!

¹ https://youtube.com/watch?v=mwJ-bThwUm8&si=ckiWtTK_EaO4Miy4

Αναρωτιόμαστε, πως είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό; Μήπως υπονοείται ότι εν τέλει τον Οικουμενισμό τον δημιούργησαν οι αντιοικουμενιστές;

Πότε και από ποιους δημιουργήθηκε ο Οικουμενισμός; Από τον Τεκτονισμό και την Θεοσοφία, τον 19^ο αιώνα! Σε ένα πρόσφατο μνημειώδες σύγγραμμα του Μοναχού Αβερκίου², το οποίο εισφέρει αποδείξεις για την «Παγκόσμιο Θρησκεία του Μέλλοντος», «Την πρώτη σχετικώς ίταμη δήλωση – κατά τα νεώτερα χρόνια – την έκαναν οι μασόνοι. Πότε; Πριν από 121 χρόνια! Ίδέστε την: “Ο Τεκτονισμός (...) προώρισταί ποτε να ύποδειξη την βάσιν, έφ’ ης θα έδρασθη ή Παγκόσμιος θρησκεία του μέλλοντος...”³. Πως τὸ γνωρίζουμε; Τὸ γνωρίζουμε, διότι ΑΥΤΟ ἀναφέρουν οἱ ἴδιοι οἱ τέκτονες σὲ προηγούμενο τυπικό τους (τοῦ τριακοστοῦ τους βαθμοῦ), ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ σαφοῦς περιεχομένου του. Ίδου ἀκριβῶς ἡ σχετικὴ δήλωση: “Ἡ ἕκτη τάξις (τῶν τεκτονικῶν βαθμῶν 30 – 33) καθιερώθη διὰ τὴν ἴδρυσιν θρησκείας Παγκοσμίου”⁴ Διὰ τοῦ ἄκρως λοιπὸν ἀπορρήτου αὐτοῦ Τυπικοῦ τοῦ 32ου μασονικοῦ βαθμοῦ μαθαίνουμε τὰ πάντα σχετικῶς πρὸς αὐτὸ τὸ θέμα. Ἡ πηγή, ἔτσι, ὁ μπούσουλας τοῦ Συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ χθὲς καὶ σήμερα εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ μασονικὸ ἐπισημότατο Τυπικό!»! «Ἄφοῦ λοιπὸν μὲ τις ὑπόγειες ἐνέργειες τοῦ ἀδιαφανοῦς Παρασκηνίου “περιπέσουν σὲ ἀνυποληψία” οἱ διάφορες θρησκείες τοῦ κόσμου, ἡ ἐν συνεχείᾳ κατάρριψή τους ἀπὸ τοὺς μασόνους “διευκολύνεται”. Ίδέστε το: “Ο τέκτων ὅτε μὲν εἶναι δημοτικὸς, ὅτε ἀριστοκρατικὸς, καὶ ἄλλοτε μὲν καταρρίπτει τοὺς βωμοὺς τῶν ναῶν, ἄλλοτε δὲ κατακρημνίζει τοὺς θρόνους τῶν βασιλέων”⁵ »⁶!

Το ίδιο και η Θεοσοφία σχεδίαζε πριν από έναν περίπου αιώνα: «...μιὰ νέα ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, βγαλμένη μέσα ἀπὸ ὅλες τὶς θρησκείες καὶ τοὺς πνευματικὸς ὁμίλους, θὰ τερματίσει ἐνωμένη τὴν μεγάλη αἴρεση τῆς χωριστικότητος (τὴν ὕπαρξη ἀνεξαρτήτων θρησκειῶν)»⁷!

Γνωρίζουμε ἀκόμη και τὴν πρώτη συνέλευση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ: «Κατὰ τὸ ἔτος 1893 ἔγινε στὸ Σικάγο τῆς Ἀμερικῆς ἡ πρώτη οἰκουμενιστικὴ – διαθρησκειακὴ Συνάντηση στὸν κόσμο, ὑπὸ τὸν διαβόητο ἰνδουιστὴ γκουρού Βιβεκανάντα. Σ’ αὐτὴν συμμετεῖχαν ἰνδουιστὲς, θεοσοφιστὲς, προτεστάντες, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ ὁ

² Μοναχού Αβέρκιου: Η Μασονία από τις αυθεντικές πηγές, Αθήνα 2024

³ Τεκτ. Περιοδικό, «Ἀθηνᾶ», ἔτους 1894, τεῦχος 2, σελ. 26 -27.

⁴ «Ἰπατον Συμβούλιον τοῦ 33ου τῆς Ἑλλάδος, ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ τοῦ 32ου βαθμοῦ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀποδεδεγμένου Σκωτικοῦ Τύπου», Ἐν Ἀθήναις, 1975».

⁵ Τεκτ. «Πυθαγόρας», 1882, τ.10, σελ. 291.

⁶ Μοναχού Αβέρκιου: Η Μασονία από τις αυθεντικές πηγές, Αθήνα 2024, σελ. 254 ε.

⁷ Τῆς θεοσοφίστριας Ἀλίκης Μπέϊλυ, «Τὸ Πεπρωμένο τῶν Ἑθνῶν», LUSIS PRESS LIMITED, Λονδίνο – Γενεύη – Ν. Ὀρκη – Κέϊπτάουν – Μόναχον – Ἀθήναι, 1969, σελ. 16.

ἡμέτερος ὀρθόδοξος ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου Διονύσιος Λάττας, με δύο ἀκόμη πρεσβυτέρους ἢ διακόνους. [...] Εἰς ἓνα αὐθεντικὸ τεκτονικὸ ἔντυπο τοῦ ἔτους 1894 διαβάζουμε τὰ ἑξῆς, ἐξόχως ἀποκαλυπτικὰ ἐπίσης, γιὰ τὴν ρίζα σχεδιασμοῦ τῆς παγκόσμιας θρησκείας τῶν τελευταίων 150 χρόνων: “Ὁ Τεκτονισμὸς (...) προώρισταὶ αὐτὸς νὰ ὑποδείξῃ βραδύτερον τὴν βάσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐδρασθῆ ἡ θρησκεία τοῦ μέλλοντος, ἥτις θὰ περισυναγάγῃ τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν εἰς μίαν ποιμνὴν ὑπὸ ἓνα ποιμένα”⁸ ...»⁹. Στὸ συνέδριον αὐτὸ ὁ διαβόητος γκουρού Σ. Βιβεκανάντα δῆλωσε: «Εμεῖς πιστεύουμε ὄχι μόνο στὴν καθολικὴ ανεξιθρησκία, ἀλλὰ καὶ δεχόμεσθε ὅλες τὶς θρησκείες ὡς ἀληθινές»¹⁰.

Ποιοὶ, λοιπὸν καὶ πότε ἐχτίσαν τὰ θεμέλια τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; Ἡ θεωρία ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς ἦρθε στὸ προσκῆνιον ἀπὸ τοὺς επικριτὲς του, πόσο σωστὴ εἶναι;

Με τὴν δημοσιοποίηση αὐτῶν τῶν δόλιων γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα στόχων, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνησυχῆσουν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἰδιαίτερα οἱ συνειδητοποιημένοι πιστοί;

Πληροφοροῦμε τοὺς ἀναγνώστες μας, πὼς ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες ἀνησύχησαν, διότι στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνα, τὸ «πνεῦμα» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἰσήλθε καὶ στὴν Ἐκκλησία, με τὶς γνωστὲς δύο Ἐγκυκλίους τοῦ 1904 καὶ τοῦ 1920, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, γιὰ τὸ ξαφνικὸ «ἀνοιγμα» τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρὸς τοὺς ετεροδόξους, ὡς «ἀναδενδράδες τοῦ Χριστιανισμοῦ» καὶ «ἐτέρους», ὄχι κατ’ ἀνάγκην αἰρετικούς. «Τὴν ετερότητα δε συγκροτοῦν ἀσφαλῶς οἱ “ἐτεροί”, οἱ ἄλλοι, οἱ ἐκτὸς τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ ευρύτερα, οἱ ἐκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Δηλαδή οἱ διάφορες “Ἐκκλησίες”, οἱ διάφορες Ὁμολογίες καὶ τὰ παρακλάδια τους, οἱ ἄλλες θρησκείες, κυρίως οἱ μονοθεϊστικὲς, ἤτοι ὁ Ἰουδαϊσμός καὶ τὸ Ἰσλάμ, ἀλλὰ καὶ ὅλες οἱ λοιπὲς τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς, τῆς Ἀφρικῆς κλπ.»¹¹. Ὅπως εἶχε γράψῃ Ἀρχιερέας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου: «Ἐχομε συνείδηση ὅτι, πέραν ἀπὸ τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησία μας, ὑπάρχουν οἱ “ἀναδενδράδες” τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅπως ἔλεγε πρὶν ἀπὸ 100 ἀκριβῶς χρόνια τὸ 1902 ἡ περίφημη ἐγκύκλιος “πρὸς τὰς χριστιανικὰς Ἐκκλησίας” τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὑπάρχουν οἱ ἐτεροὶ καὶ εταῖροί μας. Ὑπάρχουν οἱ “συν ὑμῖν” Χριστιανικὲς Ὀλότητες, πού δὲν μποροῦν νὰ ἀγνοηθοῦν, ὅπως ὑπάρχουν καὶ ὅλες οἱ ἄλλες θρησκείες, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πολιτισμοί

⁸ Τεκτ. περιόδ. «Ἀθηνᾶ», 1894, τ. 3, σελ. 55 – 56. 10.

⁹ Μον. Αβέρκιου, μν. ἐρ.

¹⁰ https://www.vedanta.gr/?page_id=49&lang=el

¹¹ <https://www.zoiforos.gr/index.php/nea/item/2535-%CE%BA%CF%89%CE%BD%CF%83%CF%84%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B9%CE%BD%CE%AF%CE%B4%CE%B7>

και μη-πολιτισμοί, οι ξένες ιδεολογίες και τα παράλληλα ρεύματα, που αυξάνουν σαν χιονοστιβάδες και εισορμούν στους χώρους μας, στους χριστιανικούς χώρους»¹²!

Στο συγκεκριμένο βίντεο χαρακτηρίζονται, όσοι αντιτίθενται στον Οικουμενισμό, ως ολετήρες της Εκκλησίας! Και το ακόμα χειρότερο, ότι είναι ζευγμένοι «στο άρμα του διαβόλου»! Ότι βλασφημούν το Χριστό και το Άγιο Πνεύμα! Ότι είναι συνεργάτες και μαθητές του διαβόλου, οι οποίοι ξεπερνούν ακόμα και το δάσκαλό τους το διάβολο!

Παραθέτουμε ορισμένες γνώμες νεοφανών Αγίων, οσίων Γερόντων και εγνωσμένου κύρους εκκλησιαστικών προσωπικοτήτων, σχετικά με το τι είναι ο Οικουμενισμός και πόσο, μεγάλος κίνδυνος ελλοχεύει για την αλλοίωση του φρονήματος των πιστών μας από το συγκρητιστικό πνεύμα και πόσο απαράδεκτα είναι τα ανοίγματα των συγχρόνων εκκλησιαστικών ταγών προς τους αμετανόητους αιρετικούς και τους αλλοθρήσκους. Ρωτάμε, όλοι αυτοί οι άνθρωποι ήταν ζευγμένοι στο άρμα του διαβόλου; Βλασφημούσαν το Χριστό και το Άγιο Πνεύμα; Υπήρξαν συνεργάτες και μαθητές του διαβόλου; Ας δούμε για ποιους μιλάμε και αν ευσταθούν οι απαράδεκτοι χαρακτηρισμοί.

Αρχίζουμε με τον **άγιο Ιουστίνo Πόποβιτς**, έναν από τους μέγιστους θεολόγους και ομολογητές της Εκκλησίας μας τον 20^ο αιώνα. Έγραψε: «Ο Οικουμενισμός είναι κοινόν όνομα δια τους ψευδοχριστιανισμούς, δια τας ψευδοεκκλησίας της Δυτικής Ευρώπης. Μέσα του βρίσκεται η καρδιά όλων των ευρωπαϊκών ουμανισμών, με επικεφαλής τον Παπισμόν. Όλοι δε αυτοί οι ψευδοχριστιανισμοί, όλαι αι ψευδοεκκλησίαι, δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία αίρεσις παραπλεύρως εις την άλλην αίρεσιν. Το κοινό ευαγγελικό όνομά των είναι παναίρεσις. Διατί; Διότι εις το διάστημα της ιστορίας αι διάφοροι αιρέσεις ηρνούντο ή παρεμόρφωνον ιδιώματά τινα του Θεανθρώπου και Κυρίου Ιησού, αι δε ευρωπαϊκαι αύται αιρέσεις απομακρύνουν ολόκληρον τον Θεάνθρωπον και εις την θέσιν του τοποθετούν τον Ευρωπαϊόν άνθρωπον. Εδώ δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ του Παπισμού, Προτεσταντισμού και άλλων αιρέσεων ων το όνομα λεγεών»¹³! «Αν είμεθα Ορθόδοξοι και θέλωμεν να παραμείνωμεν Ορθόδοξοι, τότε οφείλομεν και ημείς να τηρήσωμεν την στάσιν του Αγίου Σάββα, του Αγίου Μάρκου Εφέσου, του Αγίου Κοσμά Αιτωλού, του Αγίου Ιωάννου Κροστάνδης και των λοιπών Αγίων Ομολογητών και Μαρτύρων και Νεομαρτύρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας, έναντι των ρωμαιοκαθολικών και των προτεσταντών, εκ των οποίων ούτε οι μεν, ούτε οι δε, δεν πιστεύουν ορθοδόξως εις τα δύο βασικά δόγματα του

¹² Όπου ανωτέρω

¹³ Εφ. ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ, Αριθ. 145 – 6,1 – 15 Σεπτεμβρίου 1971

Χριστιανισμού : εις την Αγίαν Τριάδα και εις την Εκκλησίαν»¹⁴.
 Δηλαδή να είμαστε ανυποχώρητοι στα θέματα της πίστεως.

Ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, καταπολέμησε τον Οικουμενισμό και μιλούσε για το μεγαλείο και την μοναδικότητα της Ορθοδοξίας. Για ένα διάστημα είχε διακόψει, μαζί με όλο σχεδόν το υπόλοιπο Άγιον Όρος, το μνημόσυνο του μακαριστού Πατριάρχου Αθηναγόρα για τα επικίνδυνα ανοίγματα του προς τους Ρωμαιοκαθολικούς. Αλλά το έκανε με πόνο: «**Κάνω προσευχή**», είπε σε κάποιον, «**για να κόβη ο Θεός μέρες από μένα και να τις δίνη στον πατριάρχη Αθηναγόρα, για να ολοκληρώση την μετάνοιά του**». «**Ο διάβολος έχει τρία πλοκάμια. Για τους φτωχούς τον κουμμουνισμό, για τους πιστούς τον οικουμενισμό και για τους πλουσίους την μασσωνία**». «**Οικουμενισμός, και κοινή αγορά, ένα κράτος μεγάλο, μια θρησκεία στα μέτρα τους. Αυτά είναι σχέδια διαβόλων. Οι Σιωνιστές ετοιμάζουν κάποιον για Μεσσία. Είναι και μερικοί που ξεκινούν με καλή διάθεση. Αλλά, όταν μαζεύονται τι μάγοι, τι πυρολάτρες, τι Προτεστάντες, ένα σωρό – άκρη δεν βρίσκεις -, για να φέρουν την ειρήνη στον κόσμο, πώς να βοηθήσουν; Ο Θεός να με συγχωρέση, αυτά είναι κουρελούδες του διαβόλου**» Έλεγε πως, «**Για να συμπροσευχηθούμε με κάποιον, πρέπει να συμφωνούμε στην πίστη**». Διέκοπτε τις σχέσεις του ή απέφευγε να δη κληρικούς που συμμετείχαν σε κοινές προσευχές με ετεροδόξους. Τα «**μυστήρια**» των ετεροδόξων δεν τα αναγνώριζε. Έλεγε συχνά: «**Μετά λύπης μου, από όσους φιλενωτικούς έχω γνωρίσει, δεν είδα να έχουν ούτε ψίχα πνευματική ούτε φλοιό. Ξέρουν, όμως, να ομιλούν για αγάπη και ενότητα, ενώ οι ίδιοι δεν είναι ενωμένοι με τον Θεόν, διότι δεν Τον έχουν αγαπήσει**»¹⁵.

Ο άγιος Σωφρόνιος του Έσσεξ θεωρούσε τον Οικουμενισμό ως «**μία από τις πιο επικίνδυνες αίρέσεις... (ως) η προσπάθεια μερικῶν να δημιουργήσουν μία “παγκόσμια και άποστολική εκκλησία” είναι μία πλανεμένη προσπάθεια. Τὸ ἴδιο πλανῶνται καὶ ἐκεῖνοι ποὺ προσπαθοῦν νὰ ζήσουν “κάποιο εἶδος ὑψηλοῦ μυστικισμοῦ, ποὺ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς... ἀντιλήψεως τῆς χριστιανικῆς θρησκείας”**»¹⁶.

Ο Όσιος Γέρον Φιλόθεος Ζερβάκος, διάγοντας άγια βιωτή, είπε τα εξής για την επιχειρούμενη «ένωση των εκκλησιών» από τον Αθηναγόρα και «Πάπα» Παύλο ΣΤ΄ «...Εάν δεν αποβάλλουν την υπερηφάνεια και ο Πατριάρχης και ο Πάπας και εάν δεν ταπεινωθούν, μιμούμενοι τον Κύριον, όχι μόνον δεν θα επιτύχουν έναν αλλά θα αυξήσουν την διαίρεσιν και θα προξενήσουν μεγάλα σκάνδαλα, ταραχάς, συγχύσεις, μεγάλην βλάβην και ζημίαν εις τα

¹⁴ <https://www.impantokratoros.gr/oikoumenismos-ioystinospopovits.el.aspx>

¹⁵ <http://www.impantokratoros.gr/33DC5EAF.el.aspx>

¹⁶ <http://trelogiannis.blogspot.com/>

εαυτών ποιμνία». Για τον έλεγχο έλεγε: «Εις περιστάσεις κατά τας οποίας περιφρονείται και υβρίζεται η Αγία Ορθόδοξος Πίστις ημών επιτρέπεται έλεγχος ακόμη και θυμός δίκαιος δικαιώτατος, απαγορεύεται δε η σιωπή. Αλλά και ο έλεγχος να γίνεται με διάκρισιν και σύνεσιν, όχι, με ταραχήν και θυμόν υπερβολικόν, να γίνεται με θυμόν θεϊκόν...»¹⁷. Για τον Οικουμενισμό είπε: «...Η ταπεινή μου γνώμη, αναφορικώς με το ενωτικόν πνεύμα προς την παναίρεσιν του Οικουμενισμού το οποίον διακατέχει το Οικουμ. Πατριαρχείον, είναι, ότι οφείλομεν ως ορθόδοξοι Χριστιανοί και μάλιστα ως μοναχοί να ακολουθήσωμεν όχι την γνώμην την ιδικήν μας, αλλά την γνώμην των Αγίων Πατέρων μας, Προφητών, Αποστόλων, Διδασκάλων και κηρύκων της αληθούς πίστεως ημών»¹⁸.

Ο αείμνηστος Αρχιμανδρίτης π. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος, ο μέγιστος κανονολόγος, σε επιστολή του προς τον Πατριάρχη Αθηνάγορα στηλίτευσε τα απαράδεκτα «ανοίγματα» του προς τον Παπισμό και γενικότερα προς όλους τους αιρετικούς, σημειώνοντας: «Από τινων ετών κατώδυνον το Πλήρωμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας, το συνειδητώ πιστεύον πλήρωμα, παρίσταται θεατής επικινδύνων προς την Πίστην ακροβασιών του Πρώτου της Ορθοδοξίας Επισκόπου»¹⁹.

Ο Γέρον Γαβριήλ Διονυσιάτης, σημείωσε, πως «Δεν κατεχόμεθα από μισαλλοδοξίαν, ως θέλουν να μας χαρακτηρίζουν οι επιπόλαιοι φιλενωτικοί, προμαχούμεν της πίστεως των Πατέρων μας και κατά καθήκον πνευματικόν φέρομεν εις γνώσιν του χριστεπωνύμου Ορθοδόξου πληρώματος τα ανωτέρω, ίνα προφυλάξωμεν αυτό από τας σατανικάς παγίδας του Ουνιτισμού»²⁰, δίνοντας απάντηση στον αφηγητή του βίντεο νεαρό κληρικό.

Ο Άγιος Νικόλαος Αχρίδος (Βελμίροβιτς), υπήρξε σφοδρός πολέμιος του Οικουμενισμού. Σε σύγγραμμά του σημείωσε: «Όλοι θέλομε να δώσει ο Θεός ενότητα πίστεως στον κόσμο. Μα εσείς τα μπερδεύετε τα πράγματα. Άλλο η συμφιλίωσις των ανθρώπων, και άλλο η συμφιλίωσις των θρησκείων. Ο Χριστιανισμός επιβάλλει ν' αγαπάμε με όλη μας την καρδιά τους πάντες, όποια πίστη και αν έχουν! Συγχρόνως όμως μας διατάζει να κρατάμε αλώβητη την πίστη μας και τα δόγματά της. Σαν χριστιανοί πρέπει να ελεείτε όλο τον κόσμο, όλους τους ανθρώπους! Ακόμη και την ζωή σας να δώσετε γι' αυτούς. Αλλά τις αλήθειες του Χριστού δεν έχετε το δικαίωμα να τις

¹⁷ <https://agiosiosif.gr/i-sygchroni-agii-ke-gerontes-tis-orthodoxias-gia-ton-ikoumenismo/>

¹⁸ <http://www.impantokratoros.gr/D6BBA21A.el.aspx>

¹⁹ <https://agiosiosif.gr/i-sygchroni-agii-ke-gerontes-tis-orthodoxias-gia-ton-ikoumenismo/>

²⁰ «Ελληνικός Βορράς», 6 Φεβρουαρίου 1964

θίζετε. Γιατί δεν είναι δικές σας. Η πίστη του Χριστού δεν είναι ιδιοκτησία μας να την κάνουμε ό, τι θέλουμε»²¹.

Ο Άγιος Πορφύριος Κουσοκαλυβίτης, είπε: «...οι διαθέσεις του Πάπα ανέκαθεν ήταν να υποτάξει την Ορθόδοξη Εκκλησία και θα έλθει ημέρα που ο διάλογος θα ματαιωθεί· τίποτε δεν πρόκειται να γίνει· άλλωστε οι σουνίτες, αυτός ο δούρειος ίππος, είναι φως φανάρι ότι τον ενδιαφέρει να αναγνωρίσουν οι Ορθόδοξοι κεφαλήν τον Πάπα και τίποτε περισσότερο»²². «Η θρησκεία μας, η Ορθοδοξία, δεν έχει σχέση με άλλες. Τώρα, όμως, κάποιιοι που δεν πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός, έχουν τη γνώμη ότι δεν πρέπει να υπάρχουν πολλές θρησκείες και διχάζουν τους ανθρώπους. Τους φέρνουν σε έχθρα. Όλοι φροντίζουν, μικροί και μεγάλοι, να υπάρχει μια θρησκεία και το προσπαθούν λέγοντας πως όλες είναι ίδιες, άρα ας έχουμε μόνο μία και καλή»²³.

Ο Όσιος Γέρων Εφραίμ Φιλοθεΐτης το 1974, στον ενθρονιστήριο λόγο του τόνισε: «Εκείνοι που ομιλούν πληθωρικά περί αγάπης νοθεύουν το περιεχόμενο της για να περιπτυχθούν όλους τους αιρετικούς όλων των αποχρώσεων. Είναι τόσο ψεύτικη αυτή η αγάπη όσο και τα ψεύτικα λουλούδια.... Παπικοί, Προτεστάνται, Χιλιασταί, Μασώνιοι, Ενωτικοί, Οικουμενισταί, και κάθε άλλη «ρίζα πικρίας», όλοι αυτοί «μίαν γνώμην έχουσι, και την δύναμιν και την εξουσίαν αυτών τω Θηρίω διδόασιν. Ούτοι μετά του Αρνίου πολεμήσουσι, και το Αρνίον νικήσει αυτούς, ότι Κύριος κυρίων εστί και Βασιλεύς βασιλέων, και οι μετ' αυτού κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί» (Αποκ. 17, 13). Φρονούμεν ότι η Ορθοδοξία δεν έχει καμμία θέση ανάμεσα σ' αυτό το συννοθύλευμα των πλανών και των αιρέσεων. Αυτό το δόλιο “οικουμενικό” κατασκεύασμα δεν αποσκοπεί στην αναζήτηση της αληθείας, αλλά κατά τον π. Χαράλαμπον Βασιλόπουλον “είναι ένα ανακάτεμα αφανισμού της Αλήθειας. Είναι μία προσπάθεια όχι να βρουν την αλήθεια οι πλανεμένοι, αλλά να την χάσουν και εκείνοι που την έχουν, εκείνοι δηλαδή που πιστεύουν στην Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία”»²⁴.

Ο Άγιος Ἀρσένιος Μπόκα, ο θαυματουργός (1910-1989) αποφάνθηκε πως «Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶνε ἡ αἵρεσι ὅλων τῶν αἱρέσεων! Ἡ πτῶσι τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοὺς ἰδίους τῆς τοὺς ὑπηρέτες, τὰ ὄργανα τῆς Δύσης. Τὰ ἀποτελέσματά του εἶνε τὰ σάπια συντρίμια ποὺ πέφτουν, ἀκόμα κι ἂν εἶνε ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, μοναχοὶ ἢ λαϊκοί... Ἄς ἐπιστρέψουμε στὴν ἀγία παράδοσι, στὰ δόγματα καὶ στοὺς κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

²¹ http://egolpio.wordpress.com/2009/07/21/agios_nikolaos_velimirovits/

²² Γέροντος Πορφυρίου, Ανθολόγιο Συμβουλών, Μήλεσι 2003, σελ. 229, 290.

²³ <https://amethystosbooks.blogspot.com/2018/09/2.html>

²⁴ <http://www.impantokratoros.gr/Orthodoxia-vatikano.el.aspx>

Διαφορετικά, θα πᾶμε στήν κόλασι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπισκόπων μας! Θεὸς φυλάξοι!»²⁵.

Ὁ Ἅγιος Γαβριήλ ὁ διὰ Χριστὸς Σαλὸς εἶπε γιὰ τὸν Οἰκουμενισμό: «Στὴν ἀρχὴ θὰ εἶναι μίᾳ αἵρεση καὶ ἀργότερα θὰ γίνῃ μεγάλο μπέρδεμα. Μετὰ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ θὰ ἔρθῃ ὁ Ἀντίχριστος»²⁶.

Ὁ μακαριστὸς Γέροντας π. Ἀθανάσιος Μυτιληναῖος ἔλεγε: «Νὰ ξέρετε παιδιά, ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ὁ τελευταῖος πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου. Ὅταν θὰ γίνῃ μίᾳ ἰσοπέδωση θρησκευτικὴ καὶ πολιτικὴ, κυβερνητικὴ, καὶ θὰ υπάρξει ἕνας μόνος που θὰ κυβερνήσῃ τὸν κόσμον, αὐτὸς ὁ ἕνας ... θὰ εἶναι ὁ Ἀντίχριστος»²⁷.

Ὁ Ἅγιος Εφραίμ Κατουνακιώτης, μετὰ ἀπὸ θερμὴ καὶ ολονύκτια προσευχὴ τοῦ ἀποκαλύφθηκε τι εἶναι ὁ Οἰκουμενισμὸς, με μίᾳ ἀνυπόφορη καὶ ἐμετικῇ βρώμα. Ὁ ὁ χαρισματικὸς καὶ ἅγιος Γέροντας ἀποφάνθηκε: «Ὁ Οἰκουμενισμὸς ἔχει πνεῦμα πονηρίας καὶ κυριαρχεῖται ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα»²⁸.

Ὁ μακαριστὸς Γέρον Γεώργιος Γρηγοριάτης (Καψάνης), ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον ἐμβριθεῖς μελετητὲς τῆς πατερικῆς θεολογίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ συγχρόνου σκηνικοῦ τῶν αἵρέσεων καὶ τῶν πλανῶν, προειδοποίησε πῶς, «Ἡ φιλότιμη Ὁρθοδοξία μας καὶ σήμερον κινδυνεύει. Προσπαθοῦν κάποιον νὰ νοθεύσουν τὸ δυνατό τῆς κρασί, νὰ ἀμβλύνουν τὰ δόγματα, τίς παραδόσεις τῆς, τὸ ἦθος τῆς, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ συνυπάρχῃ μὲ τὰ ἄλλα “δόγματα”. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἔχει ἀναλάβῃ ὁ Οἰκουμενισμὸς. Καὶ δὲν ἐννοοῦμε φυσικὰ ἕναν Ὁρθόδοξο Οἰκουμενισμὸ, πού μένοντας πιστὸς στὴν Ὁρθοδοξία θὰ μποροῦσε νὰ διαλέγεται μὲ τοὺς ἑτεροδόξους, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἐπάνοδος τοὺς στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία εἶναι ἐπάνοδος στὸ πατρικὸ τοὺς σπίτι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο οἱ πρόγονοὶ τοὺς ἐμακρύνθησαν. Ἐννοοῦμε τὸν συγκρητιστικὸ Οἰκουμενισμὸ, τὸν διαχριστιανικὸ καὶ διαθρησκευτικὸ». Σε ἄλλη περίπτωση σημείωσε: «Υπάρχει βέβαια ἕνας εὐκόλος τρόπος νὰ κατασιγάσουν τὴν συνείδησί τοὺς ὅσοι ὀδηγοῦν τὴν Ἐκκλησία στὸν συγκρητιστικὸ Οἰκουμενισμὸ. Νὰ χαρακτηρίζουν τοὺς ἐμμένοντας στὴν πατροπαράδοτο εὐσέβεια συλλήβδην ὡς φανατικούς φονταμενταλιστάς. Μὲ αὐτὴν τὴν λογικὴ θὰ ἐχαρακτηρίζοντο καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες οἱ συντάξαντες τὸ ἀνωτέρω ἀνάθεμα, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ πολλὰ ἀνάθεμα κατὰ τῶν αἵρετικῶν, ἐπίσης ὡς φονταμενταλισταί, ἀκραῖοι καὶ φανατικοί»²⁹.

²⁵ <https://amethystosbooks.blogspot.com/2018/09/2.html>

²⁶ Ὁπου ἀνωτέρω

²⁷ Ὁπου ἀνωτέρω

²⁸ Ὁπου ἀνωτέρω

²⁹ Ὁπου ἀνωτέρω

Ο Γέρον Σίμων Αρβανίτης, σε σχετική ερώτηση, τι γνώμη έχει για την λεγόμενη οικουμενική κίνηση, απάντησε με φράση του μακαριστού πατρός Ιουστίνου Πόποβιτς: «Ο Οικουμενισμός, παιδί μου, είναι η παναίρεση των αιώνων»!³⁰

Ο Γέρον Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, πριν από μισό αιώνα αποκάλυψε τι είναι πραγματικά ο Οικουμενισμός και ποιοι είναι οι δόλιοι στόχοι του: «Ο θρησκευτικός Οικουμενισμός της σήμερα είναι Κίνηση, διά την ένωση των αιρετικών Ομολογιών της Δύσεως μετά της Ορθοδοξίας κατ' αρχάς και εις δεύτερο στάδιο διά την ένωση όλων των θρησκειών εις ένα τερατώδες κατασκεύασμα, εις μίαν Πανθρησκείαν. Τελικό όμως σκοπό έχει να εξαφανίσει, μέσα σ' αυτό το χωνευτήρι, τον Χριστιανισμό και ιδίως την Ορθοδοξία, που κατέχει την Αλήθεια. Σκοπεύει δε εις την τελική φάση του σκοτεινού του σχεδίου να αντικαταστήσει την λατρεία του ενός Θεού, με την λατρεία του Σατανά!»³¹!

Ο Ελβετός π. Πιέρ Χαάμπ, πρώην παπικός, βουδιστής, ινδουιστής, που μεταστράφηκε στην Ορθοδοξία, μιλώντας εκ πείρας, είπε: «Οι αιρέσεις, που προέρχονται από τον χριστιανισμό, δηλαδή παπισμός και διάφορα είδη προτεσταντισμού, αποτελούν διαστρέβλωση της αλήθειας, που συνήθως μοιάζει με γελοιογραφία ή καμιά φορά με βλασφημία»³².

Τελειώνουμε με την άποψη του μακαριστού π. Γεωργίου Μεταλληνού για τον Οικουμενισμό, μιας μεγάλης θεολογικής και πατερικής μορφής των ημερών μας: «Οί διαθρησκευτικές συμπροσευχές, (δηλαδή υπό την ήγεσία του Πάπα - στον δυτικό Τύπο έχει χαρακτηριστεί “πλανητάρχης Νο 2”- και με τη συμμετοχή των Ὁρθοδόξων Ἡγετῶν). δείχνουν, ότι τέθηκε ἤδη σὲ λειτουργία ὁ σχετικὸς μηχανισμὸς γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς παγκόσμιας θρησκείας με νόημα σαφῶς πανθεϊστικό. Αυτό δείχνει ἡ προβολὴ τῆς φύσεως ὡς “Οἰκολογία” στὶς διαχριστιανικὲς σχέσεις. Αὐτὰ ἀπαιτοῦν, φυσικά, ἀναίρεση τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ μάλιστα στὴν πατερικὴ ἀuthenticότητά του (Ορθοδοξία)... Στὸ πλαίσιο καὶ τὶς στοχοθεσίες τῆς Νέας Ἐποχῆς καὶ τῆς Παγκοσμιοποίησης ἔχουν ἐνταχθεῖ καὶ οἱ Διαχριστιανικοὶ καὶ Διαθρησκευτικοὶ Διάλογοι. Διακονοῦν καὶ αὐτοὶ πολιτικὲς σκοπιμότητες, κατὰ τὰ συμφέροντα τῆς Νέας Ἐποχῆς, καὶ ὄχι τὴν ἐν Χριστῷ Ἀλήθεια, τὴν “ἐν ἀληθείᾳ” ἐνότητα. Ἡ πολυπροβαλλόμενη ἐνωση γίνεται μέσο, δὲν εἶναι ὁ σκοπός. Διότι, ἂν ἦταν ἐν Χριστῷ αὐτὸς ὁ στόχος μας, θὰ ἔπρεπε νὰ κινεῖται στὸ πλαίσιο τῆς ἀποστολικῆς καὶ ἁγιοπατερικῆς παραδόσεως». Ὅσον

³⁰ Ὃπου ανωτέρω

³¹ Δες το βιβλίο του: «Ο Οικουμενισμός χωρίς μάσκα»

³² <https://gr.pravoslavie.ru/130859.html>

αφορά την εφιαλτική πανθηρσκεία, ο π. Γ. Μεταλληνός έγραψε: «**Η «Πανθηρσκεία» με ενδιαφέρει έδω περισσότερο, ως Θεολόγο. Διότι πρόκειται για μία άλλη μορφή πανθεισμοῦ, πού στοχεύει στην ίσοπέδωση ὄλων τῶν θρησκευμάτων, μαζί και τοῦ Χριστιανισμοῦ. Αυτό συντελεῖται, βέβαια, με τήν «τεκτονική» μέθοδο τῆς σύγκρασης τῶν πάντων και συγκρητιστικῆς ἀναχώνευσής τους και οὐσιαστικά διάλυσης ὄλων. Ἡ ἔνταξη τῆς Χώρας μας στην Ε.Ε. συνδέθηκε ἀπ' ἀρχῆς με χλιαστικά ὁράματα καθολικῆς εὐημερίας, πού ἀκόμη προπαγανδίζονται για τήν ἀπρόσκοπτη διακίνηση τῶν συνθημάτων και τή χειραγώγηση τῆς κοινῆς γνώμης κατά τῆς διαθέσεις τῆς (πραγματικῆς) Ἡγεσίας. Στό σημείο αυτό πρέπει νά δηλωθεῖ, ὅτι ἡ ἔνταξη τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν στην Εὐρωπαϊκή Ἑνωσι συνδυάζεται ἀπ' ἀρχῆς με τήν ἀποδοχή τῆς εὐρωπαϊκῆς νομοθεσίας, πού ἐπιβάλλει ἕνα νέο ἦθος, ἐπιφέροντας τήν διάλυση τοῦ παραδοσιακοῦ ἴστοῦ τῆς κοινωνίας. Διότι ἡ ἀμοραλιστική παράλυση τῆς κοινωνίας δημιουργεῖ «ρομπότ», ὑπηκόους δουλοπρεπεῖς και εὐχρηστους ἀπό τήν παγκόσμια ἐξουσία»³³!**

Όλοι οι ως ἄνω αναφερόμενοι Ἅγιοι και σημαίνουσες εκκλησιαστικές προσωπικότητες είχαν λαθεμένη αντίληψη για τον Οικουμενισμό; Ἦταν μεταξύ των «δημιουργῶν», για την ἄγρα οπαδῶν; Ὑπῆρξαν ὄργανα το διαβόλου και ἔσερναν το ἄρμα του; Ὑπῆρξαν ὄλοι αυτοί, ως «πλανεμένοι αντι-οικουμενιστές», βλάσφημοι του Χριστοῦ και του Ἁγίου Πνεύματος; Ὡς «βλάσφημοι του Ἁγίου Πνεύματος», πως αναδείχτηκαν Ἅγιοι, αφού σύμφωνα με τον αδιάψευστο λόγο του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: **«πάσα αμαρτία και βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δε του Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις... οὔτε ἐν τῶ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῶ μέλλοντι»** (Ματθ.12,31-32); Πως ἡ Εκκλησία μας τους κατάταξε στους αγιολογικούς δέλτους της και τους τιμά ως **«γνησίους θεράποντας του Δεσπότη Χριστοῦ»**, ὅπως ορίζει ἡ Ζ' Οικουμενική Σύνοδος τους Ἁγίους, αφού υπῆρξαν ως **«ὄργανα του αντιοικουμενισμοῦ»**, **«ο δούρειος ἵππος»** της;

Στο βίντεο ἀφήνεται νά ἐννοηθεῖ ἡ **«αναγκαιότητα»** της **«οικουμενικῆς κινήσεως»**, στους σύγχρονους ταραγμένους καιρούς, ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα **«χρειάζεται συνεργασία και ἐνότητα»**. Ὅμως αυτό δεν εἶναι ἀπλά μια ουτοπία, ἀλλά και ἀντίκειται στο ἀληθινὸ πνεῦμα και το σωτηριολογικὸ ἔργο της Εκκλησίας μας. Οι κοσμικὲς ἀναγκαιότητες ἔχουν δευτερεύουσα σημασία γι' Αὐτή και πρέπει νά ἀφήνονται στους πολιτικούς για ἐπίλυση. Σε ἕνα πολὺ κατατοπιστικὸ βιβλίο, του **Μοναχοῦ Ἀββακούμ ἀγιορείτου**, ἀναφέρεται το ἐξῆς σημαντικό, το οποίο δίνει ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση στο περιεχόμενο του βίντεο. Μεταξύ των ἄλλων τονίζει, πως **«Στο Χριστιανισμό για σωτηρία μιλάει ο**

³³ Ὁρθόδοξος Τύπος, 8/11/2013

Ορθόδοξος, για σωτηρία μιλάει ο Ρωμαιοκαθολικό, για σωτηρία μιλάει ο Προτεστάντης. Μόνο που δεν υπάρχουν πολλές, αλλά η μία σωτηρία. Κατά τον Προτεστάντη η δική του αντίληψη περί σωτηρίας είναι η σωστή, γι' αυτό και γι' αυτό συνέλαβε την ιδέα του Οικουμενισμού (μέσω του Π.Σ.Ε.) για να σωθούν οι άλλοι... Το ίδιο και κατά τον Ρωμαιοκαθολικισμό, η δική του η αντίληψη περί σωτηρίας είναι η σωστή, γι' αυτό πασχίζει να φέρει όλους κάτω από τον δικής του επινόησης (παπικής) Οικουμενισμό για να σωθούν οι άλλοι... Οι Ορθόδοξοι επ' αυτού αφήνουν την καμπάνα της Εκκλησίας (ι. ναού) να μιλήσει, καλώντας τους πιστούς να συναχθούν στο οντολογικό κέντρο της εκκλησιαστικής ενότητας και σωτηρίας, τη **Θ. Ευχαριστία**³⁴. Με άλλα λόγια, η ενότητα της Εκκλησίας συντελείται αποκλειστικά στην μετοχή του κοινού Ποτηρίου, στην Θεία Ευχαριστία, όπου ενώνεται οντολογικά ο πιστός με το Χριστό και με τα συν-κοινωνούντα ανθρώπινα πρόσωπα. Έτσι συντελείται ουσιαστικά και πραγματικά η διαταραγμένη ενότητα και άλλο τρόπο ενότητας δεν γνωρίζει η Εκκλησία. Κατά συνέπεια οι «ενότητες» που επαγγέλλονται οι διάφορες διαχριστιανικές και διαθρησκευτικές προσπάθειες πόρρω απέχουν από την πραγματική ενότητα που επαγγέλλεται η Εκκλησία του Χριστού.

Επίσης, αληθινή κοινωνία - μετοχή στο Σώμα του Χριστού συντελείται, όχι στις αιρέσεις, αλλά στην μία και αδιαίρετη Εκκλησία Του, η οποία ταυτίζεται με την Ορθόδοξη, η οποία αποδεικνύει ότι παραμένει απόλυτα προσηλωμένη στην βιβλική, αποστολική και αγιοπατερική Παράδοση, χωρίς καμιά αυθαίρετη προσθαφαίρεση και αλλοίωση στην δισχιλιόχρονη ιστορική της πορεία. Σωζόμαστε από την άκτιστη Χάρη του Θεού, η οποία ενεργεί μόνο στην Εκκλησία Του, η οποία και πιστεύει και διδάσκει αυτή. Αντίθετα στις αιρέσεις, οι οποίες αρνούνται την άκτιστη Χάρη και τη στερούνται, δεν μπορεί να υπάρξει ούτε πραγματική ενότητα, ούτε σωτηρία. Αναφέρει και πάλι ο μοναχός Αββακούμ: «**Δια του Χριστού και εν τω Χριστώ κατά την Θ. Λατρεία στην Ευχαριστιακή Σύναξη παροντοποιείται και βιώνεται το όλο Μυστήριο της Σωτηρίας**». Και συνεχίζει: «**Εάν δεν μετέχεται ο Θεός κατά χάριν, πώς να συντελεσθεί η σωτηρία του ανθρώπου; Και, εάν η χάρη δεν είναι άκτιστη, αλλά κτιστή (άπαγε της βλασφημίας), όπως φρονούν οι ετερόδοξοι, πώς θα γίνει η μέθεξη του Θεού; Μέθεξη του Θεού δια του κτιστού δε νοείται. Και εδώ είναι που ανακύπτει το θέμα περί του ποιο είναι το σωτηριολογικό περιεχόμενο της εκκλησιαστικότητας στο Χριστιανισμό της Δύσης. Όταν αυτό το σωτηριολογικό περιεχόμενο επιβαρύνεται με την αίρεση περί κτιστότητας της θείας Χάρης και με την αίρεση του Filioque, τότε**

³⁴ Μον. Αββακούμ αγιορείτου, Οικουμενισμός και Ορθοδοξία, Αθήνα 2005, σελ. 137

ανακύπτει πρόβλημα κατά πόσον πληρούνται οι όροι της σωτηρίας με τέτοιου είδους σωτηριολογία»³⁵!

Οι θιασώτες και προωθητές της «ανάγκης» του οικουμενιστικού συγκρητισμού (διαχριστιανικού και διαθρησκευτικού), προκειμένου να επιτύχουν την «ενότητα», επικαλούνται το γραφικό χωρίο «**ίνα πάντες εν ωσι**» (Ιωάν.17,20), κακοποιώντας το και διαστρέφοντας την αληθινή του έννοια. Διευκρινίζει επιτυχώς ο μοναχός Αββακούμ: «**Βλέπουμε εδώ ότι το “ίνα παντες εν ωσι” δεν διατυπώνεται αοριστολογικώς, αλλά συγκεκριμένως δια της φράσεως “ίνα και αυτοί εν ημίν εν ώσι”, την οποία ο Κύριος απευθυνόμενος προς τον Πατέρα Του. Το “ίνα πάντες εν ωσι”, δηλαδή νοείται εν τη Αγιοτριαδική Θεότητι και εκφράζει θέωση, όπως ακριβώς δηλώνεται από τον Κύριο. Πρέπει να τονίζεται τούτο, διότι πολύ συνηθίζεται να γίνεται λόγος περί του “ίνα πάντες εν ωσι” σε διάφορα διομολογιακά – θεολογικά fora, αλλά συχνά υπό μια δυτικοχριστιανικής αντίληψης νοηματοδότηση, ως μιας ψυχολογικο-κοινωνικής και ηθικής, αυτοτελούς και αοριστολογικής “ένωσης – ενοποίησης” των πάντων. Κατά την Ορθόδοξο πίστη το “ίνα πάντες εν ωσι”, νοείται οντολογικώς εν τω Μυστηρίω της Εκκλησίας. Είναι η οικοδόμηση του σώματος του Χριστού (Ιωάν.17,21). Είναι πράγματι συγκλονιστική αυτή η αυθεντικού σωτηριολογικού περιεχομένου φράση του Κυρίου μας προς τον Πατέρα Του για μας: “ίνα και αυτοί εν ημίν εν ώσι”. Μας θέλει ο Κύριος να βρεθούμε ενωμένοι μαζί Του, μέσα στη θεία ζωή, ενωμένοι κατά χάριν με τον εν Τριάδι Θεό. Σε τι μπορεί να αμφιβάλλει κάποιος αφού έτσι το είπε ο Κύριος και αφού έτσι συντελείται τούτο αδιαλείπτως εν τω Μυστηρίω της μιας, αγίας, καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας»³⁶**

Κοντολογίς: Ο Οικουμενισμός είναι ένα από τα δολιότερα τεχνάσματα του διαβόλου, των σύγχρονων εσχάτων καιρών, κατασκευασμένο από σκοτεινά διεθνή κέντρα, για την ολοκληρωτική ποδηγέτηση της ανθρωπότητας. Έχει τριπλό χαρακτήρα: πολιτικό, οικονομικό και θρησκευτικό, για την ενοποίηση της ανθρωπότητας. Δια του θρησκευτικού Οικουμενισμού επιχειρείται η θρησκευτική ενοποίηση του κόσμου, με την πανθρησκεία, η οποία θα λειτουργήσει, σύμφωνα με τους ιθύνοντες και τους οραματιστές της, ως φρικτή χοάνη, στην οποία θα εξαφανιστούν όλα τα θρησκευτικά σχήματα και μαζί τους η Εκκλησία του Χριστού! Άρα λοιπόν δεν είναι ούτε ιδεοληψία, ούτε μέσον για άγρα οπαδών των «**αντιοικουμενιστών**», αλλά ένα πολύ καλά οργανωμένο σύστημα από σκοτεινές και αντίχριστες δυνάμεις (Θεοσοφία, Τεκτονισμός, Αποκρυφισμός, κλπ), για την πνευματική υποδούλωση της ανθρωπότητας, στην εφιαλτική ανελεύθερη κοινωνία, που δημιουργούν.

³⁵ Όπου ανωτέρω

³⁶ Όπου ανωτέρω

Φρονούμε λοιπόν πως οι όποιες ανησυχίες μας και η εν γένει αντίθεσή μας προς αυτό το δαιμονικό σύστημα, όχι απλά δικαιολογείται, αλλά είναι επιβεβλημένο!

Νομίζουμε ότι, με τα στοιχεία που παραθέσαμε, ανασκευάσαμε αρκούτως το επίμαχο βίντεο. Αποδείχτηκε περίτρανα ότι σε καμιά περίπτωση δεν προηγήθηκε ο **«αντιοικουμενισμός»** και έπειτα εμφανίστηκε ο Οικουμενισμός. Ότι δεν προηγήθηκε η πολεμική του προβλήματος και κατόπιν εμφανίστηκε το πρόβλημα, όχι ως πραγματικό εκκλησιαστικό πρόβλημα, αφού, σύμφωνα με αυτό, **«ο Οικουμενισμός είναι ένα πρόβλημα το οποίο δεν υφίσταται καν»**. Και το σπουδαιότερο: με την παράθεση ενός μικρού δείγματος αναφορών σύγχρονων Αγίων και εγνωσμένης αγιότητας, σωφροσύνης, πίστης στην Ορθοδοξία και διάκρισης Οσίων Γερόντων και άλλων σημαινόντων εκκλησιαστικών προσωπικοτήτων, αποδείξαμε στους αναγνώστες μας, όσοι **«κλονίστηκαν»** από το επίμαχο βίντεο, πως η αντίθεσή τους με τον Οικουμενισμό, όχι μόνο δεν ήταν αποτέλεσμα **«δαιμονικής πλάνης»**, αλλά αποτέλεσμα προσευχής και βαθιάς πνευματικής εμπειρίας, ακόμα και θεϊκών αποκαλύψεων. Ότι, η καθομολογούμενη από το ορθόδοξο πλήρωμα της αγιότητάς τους, δεν επέτρεπε σε καμιά περίπτωση να γίνουν **«όργανα»** του διαβόλου, να ζευτούν στο **«άρμα του διαβόλου»**, όπως ισχυρίζεται. Και το ακόμα σπουδαιότερο, ότι δεν θα μπορούσαν να γίνουν **«βλάσφημοι του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος»!** Και, τέλος, παραθέσαμε την πραγματική έννοια της ενότητας του κατακερματισμένου κόσμου στο θεανδρικό πρόσωπο του Χριστού, δια της Εκκλησίας Του, **«εν τω Μυστηρίω της Εκκλησίας»**, η Οποία **«σημαίνεται εν τοις μυστηρίοις»**, κατά τον **άγιο Νικόλαο Καβάσιλα**³⁷.

Εμείς οι σύγχρονοι, ταπεινοί και αμαρτωλοί πιστοί, επόμενοι των Αγίων Πατέρων και των σύγχρονων Αγίων και ομολογητών, θεωρούμε χρέος μας να ομολογούμε την Αγία μας Εκκλησία ως το μοναδικό θείο καθίδρυμα, στο οποίο συντελείται η σωτηρία, όσων ανθρώπων θέλουν να σωθούν και στην Οποία συντελείται η πραγματική ενότητα των ανθρώπων. Ομολογούμε ότι εκτός Αυτής δεν υπάρχει σωτηρία, διότι η χάρις του Θεού ενυπάρχει μόνο σε Αυτή, Οποία και πρεσβεύει ότι αυτή είναι άκτιστη και άρα ικανή να σώζει. Ότι, δεν υπάρχουν πολλές Εκκλησίες, εκτός από μία, την Ορθόδοξη Εκκλησία, η Οποία είναι η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του Χριστού, το Σώμα Του κατά τον υπέροχο ορισμό του ουρανοβάμονος Παύλου (Εφ.1,22-23), και πως, ό, ότι αυτοπροσδιορίζεται ως **«εκκλησία»**, εκτός Αυτής, είναι φρικώδες ψεύδος και απάτη. Ότι, η σωτηρία στις αιρέσεις και τις θρησκείες του κόσμου είναι αδύνατη.

³⁷ Ερμηνεία Εις την Θεϊαν Λειτουργίαν, κεφ.λη' Migne P.G.150,452C

Μπορούν να μας «στολίζουν» με κάθε είδους μειωτικούς χαρακτηρισμούς, οι οποίοι είναι για μας είναι βραβεία για την όποια ομολογία μας, αφού σύμφωνα με την διαβεβαίωση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: **«Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς»** (Ματθ.10,32-33)!

Ἐκ του Γραφείου ἐπὶ των Αἰρέσεων και Παραθρησκείων